

! priporoča vsakovrstna semena v najboljši kakovosti ustanovljeno — 1869 — !

Sprejem učenca za mlinarsko obrt, pridnega in poštenega s popolno oskrbo ali plačo. Alojz Kupec, umetni mlin, Sv. Pavel pri Preboldu. 448

Učenec se sprejme: Ivan Dežman, steklar, Maribor, Vrbanova 2. 457

Stavb. tesarski polir srednjih let, kateri ima že najmanj eno obrtno šolo za seboj, se išče za eno podružnico, s kavcijo 10.000 Din, kateri bi imel znanost, mojstra samega nadomestovati, več osebno pri g. Franjo Spes v Mariboru, Linhartova 18. 460

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stani, stanovanju in perilu Fran Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. 459

Modna trgovina F. Kuder nasled. Drago Cerlini Celje, Glavni trg 14

priporoča svojo veliko zalogo nogavic, rokavic, žepnih robcev, moških in damskih srajc kombinež, predpasnikov, bluz, moških in ženskih pletenih jopic, otroške oblečke, kapice, krstne opreme itd, vse po izredno znižanih cenah. Svilene rute in karavate v vseh oblikah, najmodernejši vzorci lastnega izdelka. 898

FRANC NEMEC, kipar in Sv. Duh, Sv. Jurij ob Ščavnici

priporoča slavnemu občinstvu podobe Kristusa in Marije žalostne, poljske križe, lepo iz lesa izdelane. Odlikovan z veliko srebrno kolajno.

Izdeluje po sledečih cenah:

Kristuse velikost 60 cm Din 380, 70 cm Din 570, 80 cm Din 760, 90 cm Din 820, 100 cm Din 980, 110 cm Din 1150, 120 cm Din 1250, 130—140 cm Din 1350.

Zalostne Marije pod križem 50 cm Din 225, 60 cm Din 320, 70 cm Din 500, 80 cm Din 580, 90 cm Din 690, 100 cm Din 750.

Se jamči hitro in trpežno delo! 458

Vsaka gospodinja ki zna ceniti dobro kakovost

surove in pražene kave

kakor tudi razno in vedno sveže špicerijsko blago, kupuje edino v trgovinah

ANTON FAZARINC in ANTON MOCNIK Celje

Najboljša in dobro kaljiva poljska in vrtna semena. 377

Za Velikonoč — lepo hišo.

Za Velikonoč osnažimo hiše, jih pobelimo na novo ovenčamo slike. Marsikdo bi rad namesto začrnele slike novo, pa ne ve, da se dobijo različne slike in kipi v

v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

kar najceneje.

Podobe Sreca Jezusovega in Marijinega, kakor tudi druge stanejo:

Velikost v cm:	19×26	24×34	25×38	32×42	39×51	47×63	54×79
Din	2.—	3.—	4.50	6.—	9.—	13.—	18.—

Kipi Sreca Jezusovega in Marijinega, Lurške Marije in Brezmadežne stanejo brez poštnine:

Visokost v cm:	80	87	42	50	65	85	100
Din	57.—	82.—	120.—	150.—	240.—	500.—	1050.—

Kipi sv. Antona Padovanskega, sv. Alojzija, sv. Jožefa stanejo:

Visokost v cm:	28	32	42	50	65	110
Din	—	72.—	150.—	210.—	380.—	1250.—

Kipi sv. Terezije Deteta Jez. stanejo:

Visokost v cm:	12	18	22	31	42	50	65
Din	36.—	44.—	46.—	80.—	115.—	210.—	420.—

Podobe Križanega, iz lesa za poljske križe stanejo:

Visokost v cm:	40	50	60	70	80	90	110	120
Din	300.—	480.—	690.—	880.—	936.—	1200.—	1560.—	1800.—

Za večje kipe in za kipe drugih svetnikov naj se blagovoli vprašati po dopisnici.

Artur Sills:

14

Smrtna past.

Ameriški roman.

Priredil Fr. Kolenc.

(Dalje.)

Miguelove oči so krvavo plamtele. Bil je popolnoma pijan. Smejal se je — glasno in globoko grohotanje je bilo to.

— Ostrigel je ovčko, ki je bila namenjena Casasu.

— Hahahahaha!

— Tako? — je deja Dübello, ki je prav dobro razumel Argentinca. — In kaj je z dekletom?

Miguel se je pokrival.

— Prejela je zaslužen kaznen.

Dübel se je stresel.

— Ali so jo umorili?

Miguel je izpil kozarec.

— Da. Gato Oro ni mogel preboleti misli, da Juanita radi ljubavnega razmerja s Holandincem ne bo mogla biti Casasova žena in jo je poslal na drugi svet.

Henrik je globoko vzdihnil. Kako sveta je bila njuna ljubezen! Juanita je bila nedolžna ko jagnje, pa vendar tako strašna smrt!

— Kako pa je Raoul izvedel za to?

Miguel je nekaj zamrmral in izpil zopet kozarec žganja.

— In zakaj ne išče Raoul sam svojega sovražnika je poizvedoval dalje Dübello.

— Drug posel ima. Odšel je.

— Odšel? Kam?

— Včeraj se je podal proti jugu. Več ne morem povedati.

— Proti jugu? Saj med Elino in Cuyabo ni več mest. Ali je v tisti smeri kaka steza?

— Kolikor vem, razven Raoula še nikdo ni hodil tam. On pa je prehodil to pot že večkrat.

— Ali sam potuje?

— Da, vedno gre sam.

Dübello je izvedel vse, kar ga je zanimalo. Počakal je še, da se je Miguel od pijače onesvestil, potem pa se je izmuznil iz sobe.

XI.

— No? — je vprašal Gregor Dübello, ko se je vrnil. — Kak načrt imaš?

— Majhna ekspedicija! Odhod jutri. Bo prav tako?

— Kadarkoli. Kam gremo?

— Na dva tedna v gozdove kot naravoslovci. Gregor, ne pozabi tega. Mnogo moraš govoriti o tukajšnjih metuljih in kolibrih.

Gospodarji! Ali imate kaj gospodarskih knjig doma? Danes je v gospodarskem delu seznam knjig ki jih potrebujete

Knjige za gospodinjo.

Humek, Domači vrt, 48 Din, vez. 60 Din.

— Sadje v gospodinjstvu, 24 Din.

Kalinšek, Slovenska kuharica, elegantna, velika izdaja 160 Din.

Majdič, Nasveti za hišo in dom, 20 Din, vez. 48 Din.

Purgaj, Gospodinjstvo, 40 Din.

Remec, Varčna kuharica, 36 Din.

Slivnik, Uvod v perutninarstvo, 40 Din, vez. 56 Din.

Turk, Spretna kuharica, 30 Din.

Te knjige dobite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6, ali Koroška cesta 5.

K otvoritvi zadružne mlekarne na Ponikvi.

Znana je ljudska prislovica: »Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal«, a vse premalo je pa znano geslo: »Vsi za enega, eden za vse!« Žal, da je pojm skupnosti, oziroma zadružništva, še vse premalo razvit med širšo plastjo našega podeželskega ljudstva in ni čuda, da je skoraj na dnev nem redu jamranje in tarnanje haš v pogledu našega gospodarstva. Vendar pa zabeležimo tudi mi Ponkovičani z okolico znaten korak naprej na gospodarskem polju.

Vsestransko smo ugibali in si belili glave celo prošlo zimo, kako in kje se poprijeti ter izboljšati naše gmotno stanje. Čeravno smo vse predaleč gledali, čakali in čakali, a pomoč le od nikjer ni prišla, se nismo spomnili na naše neproduktivne »stroje«, na naše kravice. Le spretnosti je manjkalo in spraviti te stroje v pogon. A končno je le zmagala zdrava ideja, pogum in odločna volja. Združili smo se in postavili trden temelj novoustanovljeni gospodarski organizaciji »Zadružni mlekarne«, ki nam bo edini zanesljivi porok boljših razmer in vir dohodkov v bodočnosti. Malodušje v stran, krepko in vstrajno na delo!

Mali kmet, delavec in obrtnik pozdravlja to prekorišno gospodarsko ustanovo, saj mu je dana možnost rentabilno vnovčevati svoj mlečni produkt, ki mu bo donasal redne mesečne dohodke. Priprav-

ljalna dela gredo h koncu in v ponedeljek po cvetni nedelji, dne 2. aprila 1928, se prvič zavrtijo moderni mlekarški stroji v prav srečno izbranem prostoru v sredi naše lepe vasi.

Ustanovitev Hmeljarske zadruga in hmeljarne v Marenbergu. Te dni je bila v Marenbergu ustanovljena Hmeljarska zadruga, kateri je takoj ob priliki ustanovnega občnega zbora pristopilo 82 hmeljarjev iz dravske, mežiške in mislinjske doline z 392 deleži po 500 Din. Glede na uspeh ustanovnega občnega zbora, ki sta ga vodila g. Langer in g. inž. Pahernik, bo zadruga takoj pričela graditi hmeljarno v Marenbergu tako, da se bo v tej hmeljarni že letošnji pridelek tega okoliša lahko primerno pripravil.

Naš izvoz.

Po trgovski statistiki smo izvozili v letu 1927 iz naše države raznega blaga v skupni teži 4,251.459 ton in v vrednosti 6 milijard 400 milijonov in 153.718 Din. Odgovarjajoče številke za leto 1926 znašajo 4,884.718 ton in 7 milijard 818 milijonov 180.094 Din. Iz tega se vidi, da je naš izvoz v preteklem letu nazadoval tako po teži, kakor tudi po vrednosti.

Pri izvozu pride na prvo mesto les, katerega smo izvozili 1,150.071 ton ali za 885,400.000 Din. Na drugem mestu pa so svinje, katerih smo izvozili za 518,000.000 Din, ali 421.147 komadov. Na tretjem mestu so jajca, katerih smo izvozili 26.350 ton, ali v vrednosti 512,800.000 Din. Nato sledijo živa goveda, koruza, baker, sveže meso, hmelj, pšenica in suhe češplje. V preteklem letu smo izvozili raznega žita za več kot poldrugo milijardo manj kakor v letu 1926. Vidi se torej, da je lanska suša močno škodovala našemu gospodarstvu. Tudi jaje smo izvozili za skoraj 100 milijonov manj. Izvozili smo pa mnogo več lesa in pa 123.277 živih svinj več, kakor v letu 1926. Tudi svežega sadja smo izvozili za 25 milijonov Din več.

Če izračunamo količino in vrednost izvoženih kmetijskih proizvodov (brez lesa), vidimo, da znaša njihova vrednost več kakor polovico vsega izvoza, po vrednosti 3½ milijarde Din. Kmetijstvo tvori torej najvažnejši del našega narodnega gospodarstva, daleč za njim pridejo še le

druge panoge narodnega gospodarstva. In zato bi bila pa tudi samaobsebi razumljiva naloga države, da pospešuje in podpira kmetijstvo v čim večji meri.

Od posameznih kmetijskih proizvodov smo izvozili največ v sledeče države: svinje v Avstrijo, jajca v Švico in Italijo, živa goveda v Avstrijo in Italijo, koruza na Češko, sveže meso v Avstrijo, hmelj v Nemčijo in na Češko, pšenico na Češko in Grško, suhe češplje v Nemčijo in Češko.

Navodilo novim hmeljarjem.

Bliža se spomlad, z njo tudi delo v naših hmeljiščih. Ker pa nam je lanska slaba kupčija pokazala, da se bode zanaprejšle najboljše blago prodalo, zato pa moramo gledati, da pridelamo res najboljšo kvaliteto. To pa dosežemo, ako sadimo sadike od zdrave in močne korenine, jih pravilno obrežemo in obdelujemo, gnojimo s hlevskim gnojem ali gnojnic. Kateremu pa tega primanjkuje, naj gnoji z umetnimi gnojili. Opustiti tudi ni zelo nasvetovanega škropljenja proti rji in drugim škodljivcem.

Največ pa se greši pri obiranju in sušenju. Hmelj mora imeti, ako je pravilno suh, lepo zeleno barvo in to pa dosežemo, ako ga sušimo v sušilnicah, ki morajo biti pravilno postavljene in izgrajene. Te sušilnice so razne velikosti. Navadne so 2 m krat 2 m je 4 m², visoke od 4 do 8 m. Na teh se lahko posuši 10 do 16 meterskih stotov hmelja. Oni, ki prideluje več hmelja, si pa napravi večjo sušilnico. Glavno je, da so postavljene na takšen kraj, kjer ima suh zrak dostop do zračnih kanalov, ki naj bodo pod cevmi za dim in pod pečjo. Zrak se mora hitro izmenjavati, zato mora biti tudi nad sušilnico odprtina dovolj velika.

Ker bo gotovo veliko novih hmeljarjev letos zidalo nove sušilnice, bi navedel tukaj približno ceno ene 4 m² velike 6 m visoke sušilnice bi stale: ključavničarska dela 5000 Din, zidarska dela z opeko in apnom 5000 Din, tesarska dela z lesom 1000 Din. Lahko se postavi kot prizidek

Do večera je bilo vse pripravljeno: nekoliko mul, trije gonjači in vodnik Lopalo.

Zgodaj zjutraj so se opravili na pot. Pri sedlanju je Gregor na Dübellovi muli zagledal nekaj čudnega.

Dübell se je smejal, ko je videl, kako se je prijatelj bližal, da bi videl, kaj je.

— Ali veš, kaj je to? — ga je vprašal.

— To je vendar stara plinska maska! — je debelo zijal Gregor.

Henrik je majal z glavo.

— Gregor, misli nekoliko! Ali se spominjaš na opozorilo svojega prednika, da treba zadržati dihanje v jami zlate mačke? Vidiš, to me je privedlo do tega, da si nesem to pripravo seboj.

— Priznati moram, da si se zelo previdno pripravil. — Gregor se je vsedel na mulo z lovilno mrežo za metulje.

Lopalo je bil vodnik. Potovali so po obsežni ravnici, ki je bila obraščena z visoko travo. Steze ni bilo in kmalu so se morali ustaviti. Vodnik je jahal naprej, da bi pregledal teren.

Ko se je čez dve uri vrnil, je držal v roki obrabljeno vžgalico in konec cigarete. Na cigareti je bila še znamka egiptovske tovarne, od katere je Casas kupoval cigarete.

— Ali si slučajno našel to? — je vprašal v domačem narečju Dübell.

Lopalo se je smejal. To vprašanje je gotovo šala. Saj vsakdo lahko vidi, da je pred kratkim nekdo jahal v to smer.

Tri dni so že potovali in so dospeli daleč v samoto. Potovanje je bilo prijetno, le komarji so jih močno nadlegovali.

Tretjo noč krog polnoči jih je zbudil močen krič. Preplašeno so skočili kvišku in v mesečini so videli, da je jaguar napadel mulo. V hrbet ji je zasadil svoje kremplje. Dübell je ustrelil krvoločno mačko, ustreliti pa je moral tudi razmesarjeno mulo. Jaguarjev napad ga je vznemiril, a na zunaj tega ni kazal.

Ako je jaguar tako drzen, da napade v taboru mulo, morajo paziti. Zanetili so ogenj, da bi odganjali divje zveri.

Četrty dan so ob potu zasledili lesen križ. Z nekim strahom so zrlji na njega, le Dübell je bil toliko miren, da se je podal k njemu. Na križu je zasledil dve črki: G. O., potem črta in pod njo zopet dve črki: G. G.

Poklical je Gregorja:

— Pelji Betko nekoliko dalje! Jaz izkopam ta grob. Čez pol ure je Dübell dohitel druge.

— No, ali si našel kaj? — je poizvedoval Gregor.

Da boste dodre gospodinje, je treba, da imate tudi knjige pri rokah! Preberite njih seznam, ki je danes priobčen!

Gospodinje!

drugemu posloplju, potem se razume, da stane veliko manj.

Kot izkušene izdelovatelje ključavničarskih del sušilnic priporočamo te-le tvrdke: Lorber, Zalec; Cimperšek, Podvilt; Avgust Švajger, Braslovče; ki dajo vsakemu naročniku pojasnila in načrte.

Torej vsak, ki je namenjen zidati sušilnico, naj se posvetuje z izkušenim hmeljarjem ali strokovnjakom, da bo imel tudi koristi od v sušilnico vložene denarja s tem, da bo potem lahko hmelj pravilno posušil in boljše prodal.

Kunst, pos., Polzela.

Lucerna.

Se mnogo premalo se pozna in ceni pri nas krma, ki jo pridelamo na njivah. Ker take krme pridelamo premalo, ker so tudi travniki preslabo oskrbovani in jim včasih sploh ne dajemo nobene nove hrane v obliki gnoja, nastopi proti spomladi pomanjkanje krme. Saj je velika naša napaka, da imamo večkrat v hlevu preveliko število živali, ki jih ne moremo pravilno in zadostno krmiti. Boljše je, da imamo manj živali, pa tistim dajemo krmno v zadostni količini. Mogli bi pa imeti v hlevih več in boljše živine, če bi skrbeli za večjo količino krme. Zato moramo pravilno oskrbovati travnike, poleg tega pa moramo začeti tudi na njivah v večji meri gojiti krmne rastline. Najglavnejše izmed teh rastlin so črna detelja in pa lucerna ali plava, tudi trajna detelja imenovana.

Lucerna se odlikuje od črne detelje, ki je pri nas precej razširjena, v tem, da ji mrazi manj škodujejo in da daje večje množine krme. V prvi mladosti, ko so njene korenine še slabe, ji pa more mraz zelo škodovati. Traja tudi mnogo več let, kakor pa črna detelja, ki ne vzdrži dobro več kakor dve leti. Cvete preje kot črna detelja, moremo jo torej tudi preje krmiti, raste hitreje in jo moremo krmiti še pozno v jeseni. Kositi jo moramo, še predno začne cveteti, ker drugače preveč oleseni in izgubi na prebavljivosti.

Vlažno podnebje in vlažno leto lucerni škoduje, sušo prenaša boljše. V stoječi

Naročilni list.

Znamka
25 par

P. n.

Uprava „SLOV. GOSPODARJA“

MARIBOR

Koroška cesta 5

vlagi lucerna ne uspeva, ker gre s svojimi koreninami globoko v zemljo, pa morajo zaradi pomanjkanja zraka odmreti. Tudi ne traja lucerna dolgo časa tam, kjer zadenejo njene korenine kmalu na kamen. Najboljše uspeva lucerna na peščenem in rahlem ilovnatem tlu.

Traja navadno lucerna 4 do 10 let. Ako hočemo na isti površini zopet sejati lucerno, mora preteči vmes vsaj 5 do 6 let, drugače lucerna ne uspeva dobro. Navadno jo sejemo pred vsem po okopavinah (krompir, pesa, koruza) ali po žitaricah. Rabi mnogo kalijevih in fosfornih gnojil. Zato je dobro, ako gnojimo vsako drugo leto s 5 do 6 q Thomasove moke in s 2 do 3 q kalijeve soli po hektaru. Posledice takega gnojenja so, da bomo imeli en odkos na leto več.

Seme lucerne moramo kupiti samo pri zanesljivih trgovinah, najboljše pri družbah kot je Kmetijska družba ali pa pri Gospodarski zvezi.

Lucerno sejemo ali med jaro rž, ječmen ali oves, večinoma pa samo in sicer koncem aprila do začetka maja pri suhem vremenu. Ker je lucerna začetkoma,

dokler se dobro ne vkorenini, redka, pri-mešamo semenu lucerne včasih še na ha približno 4 kg semena črne detelje. Lucerne pa rabimo 30 do 40 kg po ha.

Da lucerna dobro uspeva, jo jeseni, če ni takrat mogoče, pa spomladi, pobranamo z ostro brano.

Naši gozdovi.

Znan pisatelj opisuje lepoto gozdov in pravi na koncu: »Vsak razumen gospodar smatra gozd za enega izmed najdragocenejših delov svojega posestva. To je sveta zapuščina njegovih prednikov ter poizkuša zato s vso svojo silo in z vztrajnostjo, da ostane gozd neokrnjen. Gozdovi so pravi zlati vir za kmeta. Denar se razprši, gozd pa ostane!«

Če pa pogledamo naše kmetijske gozdove, vidimo, da se ne ravnaajo vsi gospodarji po gornjih načelih, četudi je od naših gozdov v veliki meri odvisen naš obsto. Gozd lahko primerjamo z dobro hranilnico. Kakor se pomnožuje denar v hranilnici sam od sebe brez našega dela, tako

— Samo kosti in to-le! — Izročil je Gregorju prstan. Na prstanu je bil grb Goversovega rodu.

— Kakor vidiš, smo na dobrem sledu — je pripomnil mrko.

Govers je temno zrl na prstan.

— Kaj misliš, kaj se je zgodilo? Ali je bil tukaj umorjen?

— Po mojem mnenju ga je Gato Oro poslal na drugi svet. To sklepam iz črk: G. O. nad začetnimi črkami tvojega prednika.

V tem trenutku se je Lopalo pri ovinku ustavil in nekaj rekel v indijanskem jeziku. Dübello je pognal mulo in je bil kmalu pri njem.

Indijanec je kazal proti gozdu. Dübello je videl, da se bližajo gorskemu kraju. Pred njimi so se dvigali trije ostri vrhovi. V podnožju se je svetlikala reka, nekoliko na levo pa so se dvigala mogočna drevesa.

Lopalo je zopet rekel nekaj in je kazal na drevesa. In Dübello je sedaj razumel razlago. Obrnil se je k Betki in Gregorju:

— Prišli smo v kraj, ki ga Lopalo pozna, da ta drevesa domačini imenujejo za »puščice«.

— To so »puščice«?! — je vzkliknil Gregor. — Bogu hvala! Potem že nismo daleč od cilja.

Dübello je privlekel iz žepa pergament in ga ostro študiral.

— Tako mislim tudi jaz — je mrmral. — A glejmo, kaj nam je storiti! — Glasno je čital: »Ne pojdi na desni strani jezera« — to je jezero — »marveč na levi in »puščice« naj ostanejo na desni strani. Po brvi idi preko vodopada« — upam, da ga najdemo — »čuvaj se »reke mali hrib«, ki mu sledi« — Pogledal je Betko. — Ta čudna reka mi je vedno v mislih, odkar smo zapustili domovino.

Ravnali so se po naročilu. Od leve strani so se izognili jezeru in so se vzpenjali na planoto, dokler niso dosegli dreves in potem so se spustili navzdol, tako da so bila drevesa na desnici. V dolini je šumljala srebrna reka. Leno je tekla in prehod je bil lahek. Dübello je bil prvi. Gregor je ostal, da bi pomagal sestri. Zadnji je bil neki gonjač. Gregor in Betka sta srečno priplavala na drugi breg. Gonjač je priplul nekako do polovice, ko je Lopalo pokazal na vodo in začel kričati:

— Piraya! Piraya! — Glas se mu je tresel od same groze.

Vsi so se zagledali v reko. Dübello je zagledal množico majhnih rib. V trenutku so obkolile mulo in jo potegnile pod vodo. Za kratek čas se je zopet prikazala na površju. Voda se je pomešala s krvjo.

Začel se je strašen prizor: mulo in gonjača so od vseh strani napadle ribe. Žival je močno brčala okrog sebe, nesrečni človek pa je kar tulil.

Kalvarijo!

Knjiga 23 križevih potov in drugih molitev za post. Stane vezana Din 25.—, naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Na

Uprava „Slov. Gospodarja“!

Naročam „Slov. Gospodar“ za četrtletja, za pol leta, za celo leto (kar ne velja prečrtajte).

Naročnino Din

pošljem po položnic.

Moj naslov:

Ime in priimek

Kraj

Pošta

doraščja tudi les v gozdu. Potrebno pa je, da z gozdom, ki tvori v tem slučaju kapital, pravilno ravnamo. Če pa gospodar ravna s svojim gozdom pravilno, bo dobival iz te svoje hranilnice stalno dobre obresti. Kakor živijo nekateri samo od obrestih svojega kapitala, tako sme vzeti gospodar iz gozda samo obresti, to je letni prirastek, kapital — gozd — sam pa mora ostati nedotaknjen. To se pravi z drugimi besedami, v gozdu ne smemo več lesa posekati, kakor pa ga letno priraste. Če jemlje gospodar iz gozda stalno les in steljo preko te mere, bo propadel v kratkem času gozd, z njim pa tudi gospodarstvo samo.

Dve glavni točki sta, v katerih se pri naših gozdovih ravna pred vsem nepravilno: preveč in brez vsakega gospodarskega načrta sekamo v gozdu in drugič ne skrbimo za pomlajevanje gozda. Poglejmo zaenkrat drugo točko. V gozdu pustimo večkrat velike prostore in cele parcele leta in leta prazne. Samo grmovje, plevel in trava rastejo tu. Gospodar ne pomisli, da škoduje s tem sebi trojno. Naj mu leži zemlja prazna, brez koristi, ali pa če ra-

ste na določeni površini najlepši gozd, vedno mora plačevati davke. Plačuje torej davke pravzaprav za nič. Že iz tega stališča ne sme pameten gospodar pustiti, da ostanejo posamezni deli gozda prazni, neizrabljeni. Škoduje gospodar sebi, ker ne more iz gozda toliko izsekati, kakor pa bi rabil lesa in kakor bi mogel izsekati, če bi bila vsa gozdna površina zaraščena in bi les redno doraščal. Končno pa škoduje posestnik tudi svojim otrokom, bodočim gospodarjem, ker bodo imeli v gozdu manjšo množino zrelega lesa, kakor pa bi ga imeli pri pravilnem oskrbovanju gozda.

Zato je velike važnosti, da gozd pravočasno pomladimo. Ako del gozda ali posamezna drevesa v gozdu posekamo, moramo skrbeti za nadomestilo.

Tu hočemo na kratko opisati pomlajevanje in obnavljanje ter izpopolnjevanje gozda s sajenjem. Rastline za saditev smo naročili po zimi in sedaj je najprimernejši čas za sajenje. Sedaj tudi posamezne drevesnice (gozdarski uradi) sadike razpošiljajo. Najboljše je, če moremo sami prevzeti sadike v drevesnici. Pri tem pa

jih moramo položiti na voz ali v košaro tako, da so vse korenine obrnjene navzno traj. Solnce tankim koreninam zelo škoduje. Ko jih pripeljemo domov, jih poškopimo dobro z vodo.

Navadno traja nekaj dni, predno vsadimo sadike na njih stalno mesto. Da se ne poškodujejo, jih takoj, ko jih pripeljemo domov, razvežemo in na senčnatem kraju v vrtu ali v kleti položimo v zemljo. Zato izkopljemo plitve jarke in položimo v nje rastline v snopih v tankih vrstah tako, da so korenine v zemlji, rastline same so pa naslonjene na rob jarka. Nato pokrijemo rastline z zemljo do vejic in zemljo narahlo pritisnemo. Vejic pa ne smemo pokriti z zemljo. Borove sadike prekrijemo nato z vejevjem ali slamo, da jih varujemo pred solncem in vetrom. Zemljo in rastline nato večkrat poškopimo.

Pri vseh delih, kjer imamo opraviti s sadikami, smemo prijeti rastlino samo le med korenino in vejicami, ne pa za popje. Nikdar ne smemo pustiti nepokritih korenin na solncu, nikdar mladih rastlin s silo trgati narazen, če so se korenine zapletle. Ako pustimo korenine na solncu tudi samo par minut, so včasih s tem koreninice že tako uničene, da ne morejo več sprejemati hrane in vlage iz zemlje.

Sadika ne sme priti nikdar bolj globoko v zemljo, kakor pa je bila v drevesnici. Tudi korenine morajo biti v naravnem položaju, ne zakrivljene sem in tja ter navzgor. Ko je sadika vsajena, z obeh rokama pritisnemo zemljo ob rastlino, ki sedaj trdno stoji.

Najprimernejša starost za sadike, ki naj dobro uspevajo, je sledeča: smreka 3, mecesen 2, beli in črni bor 2, hrast in akacija 1—2, brest in javor 2—3, jelša 2 leti. Nikdar ne smemo pri sadikah iglastega drevja korenin prirezati, smemo pa to pri sadikah listnatega drevja, ako so predolge ali ranjene.

Ako homo postopali pri sajenju na ta način, smemo biti prepričani, da bodo rastline dobro uspevale, z gozdom pa ne bomo imeli veselja samo mi, ampak tudi naši nasledniki, ki bodo gozd svoječasnno izkoriščali.

— Sveti Bog! — je zaklical Govers. — Pomagati mu moramo, drugače ga požro! — Slekkel je suknjo.

Lopalo pa je pred njega skočil in ga razburjeno prosil, da ne poizkuša tega.

— Pravi, da bi šel v gotov pogin — je razložil Dübello vodnikove besede. — Sploh pa lahko vidiš, kaj naredijo te živalice iz človeka. Usmiljeni Bog, ubožec!

Dübello se je proč obrnil, ker ni mogel gledati obupne borbe nesrečnega gonjača. En trenutek še in ni bilo ne mule, ne človeka . . .

Družba se je utaborila. Po kosilu je Dübello povzel besedo.

— Mislim, da smo blizu cilja. Zato je dobro, ako natanko pretresemo, kake naloge nas še čakajo. Prvo je, da se jaz sam podam nekoliko naprej. Vi ostanete tukaj, dokler se ne vrnem. Ali bo prav tako?

Gregor je ugovarjal.

— Ne, prijatelj! Sedaj sem jaz na vrsti. Z Lopalom greva naprej, dokler ne zaslediva Raoula.

— Naj bo! — se je udal Dübello, ko je videl, da Gregorja ne bo mogel pregovoriti. — Predalec pa nikar ne pojdi! Lopalo bo že pazil.

Dübello je nekaj povedal Indijancu. Lopalo se je režal in položil prst na vrat.

— Zagotavlja me, da je že imel posla s človeškimi vratovi — je tolmačil Dübello.

XII.

Drugo jutro sta Gregor in Indijanec odpotovala. Dübello in Betka sta stala drug ob drugem in sta gledala za odhajajočima, dokler nista v grmovju izgubila.

— S tem smo torej končali! — je vzdihnila Betka.

— Toda kaj bomo delali do njenega povratka?

— Kar je edino pametno. Počakamo ju. Sploh saj se jutri že itak vrneta.

Toda Gregorja ni bilo. Dolgočasnosti pa se ni bilo treba bati. Gonjač je namreč povedal, da je ponoči jaguar obiskal taborišče. Njegovo mnenje je bilo, da ga poiščejo in ustrelijo.

— To je zelo privlačna ponudba — je menila Betka. — Pojdimo na lov!

— Kakor želiš!

Dübello je naročil vodniku, da se pripravi na odhod. Čez pol ure se je družba dvignila. S seboj so imeli dva psa.

Kakor drugi je tudi Betka vzela s seboj puško.

Nekaj časa so jahali po travniku z visoko travo, potem pa so dospeli do gozda. Psa sta tukaj dvignila glavo, ko da sta izgubila sled.

Dalje prihodnjič,

Getzemani in Golgata!

Premišljevanja o trpljenju Gospodovem in molitve za vse dneve svetega postnega časa. Vezana knjiga stane Din 50.— in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.